

Sygn. akt II K 609/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

15 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Domurad - Wilkowska

Protokolant: Olga Olech

przy udziale Prokuratora: Barbary Owczarek

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2016r. w Ciechanowie sprawy:

M. R., urodzonego (...) w P., syna K. i E. z domu K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 sierpnia 2016 r w C. na ul. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w C.sygn. akt II K(...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki F. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

ORZEKA:

- oskarżonego **M. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. i za to na podstawie powołanych przepisów skazuje go, zaś na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierza mu karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie;
- na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;
- na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- na podstawie art. 43b k.k. orzeka podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego treści na tablicy ogłoszeń S. R.w (...) przez okres 7 (siedmiu) dni;
- obciąża oskarżonego opłatą w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych oraz pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie w kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.

II K 609/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku odnoszącej się do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu zgodnie z wnioskiem obrońcy oskarżonego:

Oskarżony M. R. ma 34 lata, posiada wykształcenie zawodowe, z zawodu jest murarzem. Oskarżony pracuje dorywczo przy pracach budowlanych z dochodem około 1500 – 2000 złotych miesięcznie, nadto prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 2 ha z dochodem rocznym 6.000 złotych. Oskarżony jest żonaty, jego żona pracuje z wynagrodzeniem 1.300 złotych netto miesięcznie. Oskarżony ma jedno dziecko w wieku 5 lat. Oskarżony jest współwłaścicielem gospodarstwa rolnego, domu w budowie na działce o powierzchni 15 arów, samochodu osobowego F. (...) z 2000r. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. (oświadczenie oskarżonego k. 74)

Oskarżony był uprzednio karany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia (...). w sprawie o sygn. akt II K (...). (karta karna k. 20-21, odpis wyroku k. 15-15v)

W czasie popełnienia czynu oskarżony był osobą dorosłą, w pełni poczytalną, nadto doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności swojego postępowania oraz z tego, że nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca bezprawność czynu lub winę. Można więc było od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd wziął pod uwagę - zgodnie z art. 53 k.k. - szereg okoliczności wpływających na jej wymiar, a zwłaszcza sposób zachowania sprawcy, stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, właściwości i warunki osobiste sprawcy oraz jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.

Uznając oskarżonego M. R. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 k.k. Sąd wymierzył mu na podstawie art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 37a k.k. karę 1 (jednego) roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin miesięcznie.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim fakt, iż oskarżony był uprzednio karany za popełnienie przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Mimo uprzedniego skazania za jazdę w stanie nietrzeźwym, oskarżony po raz kolejny popełnił taki czyn. Wsiadł za kierownicę samochodu, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Mimo uprzedniego skazania oskarżony sam dobrowolnie wprowadził się w stan nietrzeźwości i podjął decyzję o prowadzeniu pojazdu. Oskarżony jako osoba dorosła był w pełni świadomy swojego postępowania, można było więc od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem. Taka postawa oskarżonego w sposób jednoznaczny wskazuje na jego lekceważący stosunek do wymiaru sprawiedliwości.

Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących w sprawie nie może bowiem za taką być uznany fakt przyznania się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Popełnione przez oskarżonego przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. zagrożone jest jedynie karą pozbawienia wolności. Sąd skorzystał jednakże z możliwości przewidzianej w art. 37a k.k. stanowiącej, iż można wymierzyć karę grzywny lub ograniczenia wolności w sytuacji zagrożenia karą pozbawiania wolności do lat 8. Taka sytuacja wystąpiła w niniejszej sprawie bowiem przestępstwo z art. 178a § 4 k.k. zagrożone jest karą do 5 lat pozbawienia wolności. W ocenie Sądu w sytuacji gdy oskarżony pracuje dorywczo, bez stałego zatrudnienia, nie byłby on w stanie ponieść dolegliwości finansowej jaką stanowi niewątpliwie kara grzywny. Zdaniem Sądu kara ograniczenia wolności jest sprawiedliwa i słuszna. Kara w takim wymiarze jest adekwatna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości czynu. Oskarżony, w przekonaniu Sądu, z uwagi na fakt wykonywania dorywczej pracy, będzie zaś w stanie wykonywać nieodpłatną, kontrolowaną pracę na cele społeczne.

W znowelizowanym art. 42 § 3 k.k., który wszedł w życie z dniem 18 maja 2015r. przewidziano m.in. obligatoryjne orzekanie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art. 178a § 4 k.k., chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami.

Zważywszy stan nietrzeźwości oskarżonego, oraz fakt jego uprzedniej karalności za popełnienie przestępstwa jazdy w stanie nietrzeźwości i w konsekwencji odpowiedzialność w warunkach art. 178a § 4 k.k., Sąd uznał, iż zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych winien być orzeczony wobec oskarżonego dożywotnio. Oskarżony

wsiadając na kierownicę pojazdu w dniu zdarzenia, winien sobie zdawać sprawę nie tylko z tego jakie konsekwencje może spowodować jego zachowanie na drodze, ale także jakie może ponieść konsekwencje prawne swojego czynu. Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, który wynosił 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Nie był to więc przypadkowy stan nietrzeźwości. Oskarżony świadomie wprowadził się w stan nietrzeźwości, prowadził pojazd mechaniczny, będąc uprzednio skazanym za czyn z art. 178a § 1 k.k. Jechał drogą w mieście, w sobotę około godz. 09.00, kiedy odbywała się giełda samochodowa i w tym rejonie występuje najwyższe natężenie ruchu, mógł więc spowodować poważne w skutkach zdarzenie drogowe. Stąd też uznać należy, iż oskarżony nie liczył się z innymi uczestnikami ruchu.

W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego nie wystąpiły żadne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby orzeczenie wobec niego krótszego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Za taką szczególną okoliczność nie może być uznany fakt, iż oskarżony jest obciążony kredytem na budowę domu w wysokości 30.000 złotych, posiada na utrzymaniu dziecko i babcię, zaś musi dojeżdżać aby uprawiać ziemię w gospodarstwie. Okoliczności wskazywane przez oskarżonego nie są żadnymi szczególnymi okolicznościami, a wręcz przeciwnie, wiele rodzin boryka się z podobnymi problemami. Wszakże babcia oskarżonego pobiera emeryturę w kwocie 700 złotych (k.74), pracuje także żona oskarżonego, zaś kwota zadłużenia oskarżonego nie jest duża. Oskarżony jako osoba dorosła był w pełni świadomy swojego postępowania, można było więc od niego wymagać zachowania zgodnego z prawem.

Biorąc powyższe okoliczności pod uwagę, w ocenie Sądu, tylko dożywotni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych będzie środkiem karnym adekwatnym do czynu popełnionego przez oskarżonego oraz stopnia jego winy.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wysokość świadczenia Sąd ustalił na kwotę minimalną 10.000 złotych albowiem w oparciu o znowelizowane przepisy w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k. sąd orzeka obligatoryjnie świadczenie pieniężne w wysokości od 10.000 złotych do 60.000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 43b k.k. sąd może orzec o podaniu wyroku do publicznej wiadomości w określony sposób jeżeli uzna to za celowe, w szczególności ze względu na społeczne oddziaływanie skazania, o ile nie narusza to interesu pokrzywdzonego. Mając powyższe na uwadze, a przede wszystkim nagminność popełniania tego rodzaju przestępstw, Sąd uznał, iż celowym dla osiągnięcia celów kary w zakresie prewencji indywidualnej, a nadto prewencji generalnej, będzie podanie tego wyroku do publicznej wiadomości.

Zdaniem Sądu orzeczona wobec oskarżonego kara ograniczenia wolności i środki karne są sprawiedliwe i słuszne w odczuciu społecznym, spełnią tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowią zasłużoną dolegliwość jaka spotka oskarżonego za naruszenie pozostających pod ochroną prawa dóbr. Kara ta i środki karne są również współmierne do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., a także na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 3 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm) Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe we wskazanej w wyroku wysokości.

O kosztach Sąd orzekł mając na uwadze sytuację materialną i rodzinną oskarżonego.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w części dyspozycyjnej wyroku.